

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 158. Congregatio IV. V. VI. & VII. VIII. & IX. de gratia ex seipsa efficaci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

sima prima Septembris resolvit Congre- Sæc. XVII.
gatio, quod in quindecim articulis a A. C. 1605.
Clemente VIII. propositis genuina S. Au-
gustini doctrina contineatur, & quinta
propositio a Jesuitis impugnata disertis
verbis a D. Augustino asserta fuerit. So-
lus denuo obstrepebat Bovius Collegii
Carmelitarum Regens, olim Societatis
institutum professus.

§. CLVIII.

Congregatio IV. V. VI. & VII.

*VIII. & IX. de gratia ex
seipso efficaci.*

Pronuntiato hoc Congregationis judi- *Acta Secret.*
cio Paulus V. de gratia ex se effi- *ad diem*
caci, quam Thomistæ *physice prædeter-* *26. Sept.*
minantem vocant, die vigesima sexta *1605.*
Septembris agendum indixit, id peten- *Hist. Congr.*
tibus Jesuitis, qui de illa nunquam fuisse *l. 4. c. 9.*
& seqq.
disputatum querebantur, quamvis in *Hist. Contr.*
l. 6. c. 6.
novem Congregationibus hoc argumen- *Diar. Pegnae*
tum fuisse pertractatum: Gaudebant *& Collect.*
Jesuitæ, quod hac ratione Thomistæ *P. Lemos.*
tandem ex Autoribus rei fierent, &
ipsi infestam Molinisticæ doctrinæ di-
scussionem a se amovere possent: Cum
vero Pontifex de gratia ex se efficaci,
& de physicæ prædeterminationis no-
mine agi, serio intimasset, Jesuitæ, pe-
titis induciis se minus paratos esse asse-
rebant:

Sæc. XVII. rebant: Dilatione igitur concessa p.
A. C. 1605. mum die duodecima Octobris qua
celebrata est Congregatio, in qua
*sputatum: An Deus sua efficaci grā
moveat hominis voluntatem ad actus
ros bonos, non solum interius suadē
invitando, excitando, aut aliter mora
ter attrahendo; sed etiam vere & ad
proprie, salva tamen humana libertati?*
*&, an talis efficax gratia, convenienter
ab aliquibus Scholasticis, physici pro
terminare dicatur?*

Hanc in rem prior Bastida verba
fecit, plura præfatus, tandem ad di
sputationis scopum progressus, primo
voces auxiliī efficacis, physice prole
minationis, & motionis moralis expla
bat, postea exposito quæstionis his
adversus gratiam ex se efficacem his
proponebat rationes: Lemosio ad ob
jecta respondentē, Bastida æquivocati
onem in eo latere ostendit, quod ipse
gratiæ efficaciam ita a solo Deo depen
dere afferat, ut tamen efficaciterum
effectum non sortiatur, nisi dependenter
a libero arbitrio: in hoc autem contro
versiæ cardinem nondum verti reposa
bat Lemosius subjungens, non loquim
de consensu; certum est enim consensu illi
ab utroque, a gratia & libero arbitrio:
quærimus autem, ante consensum, & an
tequam liberum arbitrium influat in con
senso.

sensum, an gratia sit efficax, ut a Deo ipso, Sæc. XVII.
an a libero arbitrio. Reponente rursus A.C. 1605.

Bastida, quod gratia quidem virtutem
efficiendi a solo Deo habeat, ut vero
fortiatur suum effectum, non sit a solo
Deo, sed etiam a libero arbitrio, Pon-
tifex disputationi finem imposuit, &
judices die decima quinta Octobris pro-
nuntiarunt, quod Deus gratia sua effi-
caci non solum moveat voluntatem ad actus
liberos bonos, interius suadendo, invitam-
do, excitando, vel aliter moraliter attra-
hendo; sed etiam vere & active, proprie,
hoc est, vera, reali, & in hoc sensu phy-
sica motione, agat in voluntatem, salva
ejus libertate, illam ita efficaciter præmo-
vendo, ut ipsa sub tali efficaci Dei præ-
motione certo & infallibiliter, libere ta-
men, seipsum determinet ad consensum:
& in hoc sensu convenienter dicatur a Scho-
lasticis recentioribus, talem gratiam phy-
sice prædeterminare.

Huic censuræ solus denuo Bovius oblu-
ctabatur: Demum sexta Congregatio
ad vigesimam sextam ejusdem Menfis
diem dilata est, in qua sequens propo-
situm est dubium: *An auxilium efficax*
præveniens consistat in entitate quadam a
solo Deo facta, & prius natura in vo-
luntate posita, a qua ita necessario sequar-
tur voluntatis consensus, ut impossibile sit,
istam entitatem in voluntate poni, & vo-

Hist. Eccles. Tom. LIII. Ss lun-

Sæc. XVII. luntatis consensum non sequi: implicita
C. 1605. contradictionem, voluntatem hanc cum
sensu voluntatis, & cum ejus caro
conjungi?

Hanc in rem prolixe disputabat
Itida, quo tacente Lemosius paucis
bis proposuit, quod Deus sua efficac
gratia præveniente ante scientiam no
diam, hominis voluntatem præde
minet, vere etiam active & proprie
ficiendo, ut voluntas ad actus liberos
bonos se infallibiliter determinet sive
libertate, qua potest se non detrac
nare, si velit: cum autem Lemosius
sermonem inspergeret de sensu compo
sito & diviso, ac Jesuitæ sensum con
positum more Calvinistarum interpre
tarentur, acrius a Lemosio excipie
tur, postea productis nonnullis Sacra
Paginæ testimoniis Pontifex statuit, ut
abrupta Sessione tam Dominicani quam
Jesuitæ desuper mentem suam in pro
ximis Sessionibus edicerent, auditum
postea, quid Consultores sentirent. Ru
fus ex auctoritate Conciliorum die no
na Novembris in septima Congreg
tione de eadem gratia ex se efficac
gebatur. In octava Sessione die vige
sima secunda Novembris gratia ex se
efficax ad mentem Divi Augustini exa
minata est, die autem vigesima nona
Novembris decretum, persistendum esse in
senient.

sententia, non obstantibus ex adverso pro- Sæc. XVII.
duftis ex Scripturis, quæ ad rem præ- A.C. 1605.
sentem non spectant; & ex Concilio Tri-
dentino, quod non adversatur veritati af-
sertæ; aut testimonii S. Augustini de cor-
reptione & gratia capite 12. quo potius
firmatur conclusio explicata, quod Deus &c.

Hac igitur ratione rursus confirma-
batur Censorum judicium olim in quinta
Sessione pronuntiatum, obſtentibus
Hieronymo Palanterio Episcopo Biton-
tino & Bovio Carmelita.

§. CLIX.

*Quæſtio de gratia ex ſe efficaci alio-
rum Patrum auſtoritate in de-
cima, & undecima Sessione
agitata.*

Die decima quarta Decembris poſtre-
ma hujus anni habebatur disputa-
tio, in qua gratia ex ſe efficax ad tru-
tinam aliorum SS. Patrum revocatur.
Hanc in rem Bastida pluribus eorum-
dem testiſoniis comprobare ſatagebat,
quod Sancti Patres omnem prædeter-
minationem uti humanæ libertati ini-
micam excludant, agere autem vel non
agere, uti, vel non uti gratia, noſtro
arbitrio relinquant, necnon cum æquali
gratia Petrum, non item Paulum con-
verti ac denique neceſſitatem ex cauſa

Ss 2

ante-